

og i 11te Linie efter „Realisationen“ tilføies:
 „En lignende Ret — dog ikke, hvis Konkursdekrete er appelleret — har den Panthaber, hvis Fordring ikke er forfalden, naar det er uvist, om Pantet strækker til, og dets Bestyrelse medfører Understud, som skal bæres af Panthaven.“

Der tilføies en ny § 4, saalydende:

4) § 130 i samme Lov affattes saaledes:

„De, der have Pant i Boets endnu ikke solgte Giendele og have anmeldt deres Fordringer i Boet, have, naar Pantet erkjendes at være tilstrækkeligt, Ret til ved de partielle Udlodninger at fordrø fuldt Udlæg for de til Betaling forfaldne Dele af deres Pantefordringer. Saadanne Afbetalinger give ikke andre Panthavere Ret til at optræde i foregaaende Prioritetshaveres Sted, om end saadan Ret ellers tilkommer de senere Panthavere, men Boet indtræder selv i enhver Pantavers Ret, forsaavidt angaar det Beløb, der saaledes er afbetalt paa hans Fordring.

Er det uvist, om Pantet strækker til, affættes for Panthaven, om han har meldt sig, hvad enten hans Fordring er forfalden eller ikke, Udlæg som for de øvrige Fordringshavere, indtil det viser sig, hvorvidt Pantet strækker til. For den Del af Fordringen, som ikke syldestgjøres af Pantet, faar han udbetalt Udlæg lige med de øvrige Fordringshavere, og Resten af det Affatte lægges igjen til Massen“.

og en ny § 5, saalydende:

„§ 131 i bemeldte Lov affattes saaledes:

Søvrigt gives der ved Udlodningerne i Boet Udlæg ligesaavel for forfaldne som for ikke forfaldne Fordringer, jfr. dog § 130, første Punktum. Dog ansættes en ikke forfalden Fordring, naar den bærer en ringere Rente end 4 pCt., kun til det Beløb, som den med Fradrag af Mellemrente er værd i det Dieblit, Udlodningen sker.

hvorhos i Lovens Titel tilføies § 130 og 131“.

A. Dam.

Harald Hansen.

Schlegel,
 Ordfører.

H. Sehested.

Ussing,
 Formand.